

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

60. Memorabilis historia de quodam hæretico in SS. Eucharistiam blasphemo, eiusq[ue] horrendo interitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

*Memorabilis historia de quodam heretico in
SS. Eucharistiam blasphemio, eiusq; horren-
do interitu.*

CAP. LX.

ANno Dominicæ Incarnationis 1561. an-
tequàm Geusicus furor effrenatus erū-
peret, nō minus horrendum quàm me-
morabile signum circa venerabilem Eucharis-
tiam edidit Deus Opt. Max. Nouiomagij ad
wahalim fluuium, quæ ciuitas in ducatu Gel-
driæ & antiquitate & populi frequentia &
mercimonijs priuilegijsq; celeberrima est.
Accidit ibi feria secunda Paschæ (quæ tum in-
cidit in septimum diem Aprilis) circiter ho-
ram diei nonam, vt sermone in Ecclesia Paro-
chiali simul & collegiata, quæ protomartyri
Stephano sacra est, absoluto, alter parochō-
rum nomine Anthonius Vorstius vna cum æ-
dituo seu custode templi Ioanne Haeps accer-
feretur ad ægotantem mulierculam, quæ in
solenni die Dominicæ resurrectionis ob cor-
poris imbecillitatem in templo non commu-
nicarat. Decumbebat autem mulier in platea
regularium, sic dicta, quod via illa per fun-
dum Canonicorum regularium in ea vrbe cō-
morantium iam olim sit munita. Porrò in al-
tiore vici parte, prope Vallum oppidi taber-
na erat meritoria, in qua parum honestè tunc
temporis diuersabantur viri duo iuuenes: vni
Nouiomagium patria erat, alteri Traiectum
superius ad Mosam. Vtroque ibidem tum ouū
Pas-

Paschale, quod vocant solito more elixum
nibus ostentante, certamen initur inter
idque periculo hauriendi poculi cereuili
vter suum prius ouum glutire queat. Immo
aduentat pastor prædictus, cum Venerabili
cramento ouiculam suam infirmam in
nia cōmorantem refecturus. Audita per
team nola, quæ præferebatur Eucharistia
ter ille, qui Traiectensis erat, in contemptu
tremendi mysterij, audacter dixit ad sacerdotem
suum, Ego ouum istud, quod manu teneo
us deglutiuiero, quàm ægotans mulier
deastrum illum, (teutonicè das gäcke)
Dixit, & protinus hians, ouum in os immit
volens traicere illud per gulam. Sed ecce
sentissimam Dei vindictam, qua præcipue
nullo modo ouum transmittere potuit.
rente autem illo in faucibus, cum miser
mo se statim suffocatum iri, nec spem vitæ
liquam videret, oculis horribiliter con
conspicit candelam sebaceam ex clauo pro
dentem. Arripit celerrimè sebaceum, & quæ
que mora iniicit ori, cupiens conansit
dela tali protrudere ouum, sed frustra. Nil
enim aliud effecit, quàm quòd sebo cæca
in gutture apud ouum relicto, ellychnium
seu fila nuda retraxerit. Hac spe frustratus
mi procumbit instar bouis macerati, mem
loquendi que facultate omnino priuatus
supinus iacens, fuliginosum & velut Aes
picum induit vultum: & gutture diuina

one confracō tristissimam efflat animam, Parocho memorato cum sacrosancto illo pane cœli astante. Is enim, simulatque infirmam cōmunionis participem fecisset, ex illa domo rediēs, audit miserabiles voces ex taberna vicina resonantes: horrore perculsus intro currit cum Venerabili Sacramento, rogat quid illic sit negocij, audit ex ore præsentium rei gestæ seriem, hominem diuinitus percussum videt humi palpitantem, & cum morte certantem, & paulò post expirantis guttur fractum, ouo nunc instar tuberis intercutanei in altero colli latere, & non in faucibus residente. Hæc ego ad verbum scribo ex ore ipsius Parochi, Domini Antonij Vorstensis, qui apud Nouiomagenes curam gessit animarum annis 26. & amplius magna cum laude, vsque ad extremos furores Geustorum, Parochus pariter & Canonicus ibidem: in præsens autem ob verbi diuini gratiam & bonitatem suam Catholico Resensum gregi gratissimus pastor. Miraculum istud nulla vnquam obliuioni obliterandum, non sermone tantum omuium ferè Belgij habitatorum, verum etiam publico carmine celebratur, quod ab omnipotente misericordia Dei profectum creditur, ad constabiliendam Catholicæ fidei veritatem, quo tempore grauisissima imminebat persecutio.